II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä joulukuuta 2007,

Euroopan atomienergiayhteisön liittymisestä ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä tehtyyn yleissopimukseen

(2008/99/EY, Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 101 artiklan toisen kohdan,

ottaa huomioon neuvoston päätöksen 2007/513/Euratom [1], tehty 10 päivänä heinäkuuta 2007, jolla hyväksytään Euroopan atomienergiayhteisön liittyminen muutettuun yleissopimukseen ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen (jäljempänä 'Euratomin perustamissopimus') 2 artiklan e alakohdassa määrätään, että Euroopan atomienergiayhteisö (jäljempänä 'yhteisö') takaa asianmukaisella valvonnalla, että ydinaineita ei siirretä käytettäväksi muuhun kuin siihen käyttöön, johon ne on tarkoitettu.

(2) Yleissopimus ydinaineiden turvajärjestelyjä koskevista toimista (CPPNM) tehtiin vuonna 1979, ja se tuli voimaan vuonna 1987. Yleissopimuksen sopimuspuolina on 128 valtiota ja yhteisö [2]. Kaikki jäsenvaltiot ovat yleissopimuksen sopimuspuolia.

(3) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (jäljempänä 'tuomioistuin') on päättänyt [3], että jäsenvaltioiden osallistuminen yleissopimukseen on Euratomin perustamissopimuksen määräysten mukaista vain, jos yhteisö on itse omaan toimivaltaansa kuuluvien alojen osalta yleissopimuksen sopimuspuolena samalla tavoin kuin jäsenvaltiot. Tietyt yleissopimuksen velvoitteet voidaan panna täytäntöön yhteisöä koskevissa asioissa ainoastaan siten, että yhteisö ja jäsenvaltiot toimivat tiiviissä yhteistyössä sekä sopimuksen neuvottelu- ja tekovaiheessa että sovittujen sitoumusten täyttämisessä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan atomienergiayhteisön puolesta sen liittyminen ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä tehtyyn yleissopimukseen.

Tämän päätöksen liitteinä ovat ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä tehdyn yleissopimuksen teksti (liite 1) ja Euroopan atomienergiayhteisön yleissopimuksen 18 artiklan 4 kappaleen ja 17 artiklan 3 kappaleen mukaisesti antama selitys (liite 2).

2 artikla

Liittymisasiakirja talletetaan ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä tehdyn yleissopimuksen tallettajan Kansainvälisen atomienergiajärjestön pääjohtajan huostaan mahdollisimman pian tämän päätöksen tekemisen jälkeen kirjeellä, jonka allekirjoittaa Wienissä sijaitseviin kansainvälisiin järjestöihin akkreditoidun Euroopan komission edustuston päällikkö.

[1] EUVL L 190, 21.7.2007, s. 12.
[2] Tilanne 31. toukokuuta 2007.
[3] Ratkaisu 1/78, 14. marraskuuta 1978, Kok. 1978, s. 2151, erityisesti ratkaisun ensimmäinen operatiivinen osa ja 34 kohta.

3 artikla

Ulkosuhteista vastaava Euroopan komission jäsen vahvistaa mahdollisimman pian tämän päätöksen tekemisen jälkeen tämän päätöksen liitteenä olevalla saatteella (liite 3) Wienissä sijaitseviin kansainvälisiin järjestöihin akkreditoidun Euroopan komission edustuston päällikön valtuudet tallettaa päätöksen liitteenä oleva selitys yleissopimuksen tallettajan Kansainvälisen atomienergiajärjestön pääjohtajan huostaan ("Valtakirja").

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2007.

Komission puolesta

Andris PIEBALGS

Komission jäsen

LIITE 1

Yleissopimus ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä

TÄMÄN YLEISSOPIMUKSEN SOPIMUSPUOLET, jotka

TUNNUSTAVAT kaikkien valtioiden oikeuden kehittää ja käyttää ydinenergiaa rauhanomaisiin tarkoituksiin sekä niiden oikeutetun osuuden ydinenergian rauhanomaisen käytön mahdollisista etuuksista,

OVAT VAKUUTTUNEITA siitä, että kansainvälistä yhteistyötä ja ydinteknologian siirtämistä pitäisi helpottaa ydinenergian rauhanomaisen käytön edistämiseksi,

OTTAVAT HUOMIOON, että turvajärjestelyt ovat välttämättömiä kansanterveyden, yleisen turvallisuuden, ympäristön sekä kansallisen ja kansainvälisen turvallisuuden suojelemiseksi,

PITÄVÄT MIELESSÄ Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan päämäärät ja periaatteet, jotka koskevat kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämistä ja valtioiden välisen hyvän naapuruuden, ystävällisten suhteiden ja yhteistyön edistämistä,

OTTAVAT HUOMIOON, että Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 2 artiklan 4 kappaleen mukaan ”kaikkien jäsenten on pidätyttävä kansainvälisissä suhteissaan väkivallalla uhkaamisesta tai sen käyttämisestä minkään valtion alueellista koskemattomuutta tai poliittista riippumattomuutta vastaan tai menettelemästä muulla tavalla, joka on ristiriidassa Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärien kanssa”,

PALAUTTAVAT MIELEEN kansainvälisen terrorismin poistamiseen pyrkiviä toimenpiteitä koskevan julistuksen, joka on yleiskokouksen 9 päivänä joulukuuta 1994 antaman päätöslauselman 49/60 liitteenä,

HALUAVAT VÄLTTÄÄ ydinaineiden laittoman kaupan, haltuunoton ja käytön aiheuttamat mahdolliset vaarat sekä ydinaineisiin ja ydinlaitoksiin kohdistuvan sabotaasin ja toteavat, että turvajärjestelyt, joiden avulla suojaudutaan tällaisilta teoilta, ovat tulleet yhä tärkeämmiksi kansallisella ja kansainvälisellä tasolla,

OVAT ERITTÄIN HUOLISSAAN terrorismin kaikkien muotojen ja ilmentymien yleistymisestä maailmassa sekä kansainvälisen terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden luomista uhista,

USKOVAT, että turvajärjestelyillä voidaan vaikuttaa merkittävästi ydinaseiden leviämisen estämiseen ja terrorismin vastaisten tavoitteiden toteutumiseen,

HALUAVAT tällä yleissopimuksella vahvistaa rauhanomaisiin tarkoituksiin käytettävien ydinaineiden ja ydinlaitosten turvajärjestelyitä kaikkialla maailmassa,

KATSOVAT, että ydinaineisiin ja ydinlaitoksiin liittyvät rikokset ovat erittäin vakavia ja että on tärkeätä pikimmiten ottaa käyttöön tarkoituksenmukaiset ja tehokkaat toimet tai tehostaa käytössä olevia toimia näiden rikosten ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi sekä niistä rankaisemiseksi,

HALUAVAT tiivistää kansainvälistä yhteistyötä ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevien tehokkaiden turvajärjestelyjen luomiseksi kunkin sopimuspuolen lainsäädännön ja tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti,

OVAT VAKUUTTUNEITA siitä, että tällä yleissopimuksella voidaan parantaa ydinaineiden käytön, varastoinnin ja kuljetusten sekä ydinlaitosten toiminnan turvallisuutta,

OTTAVAT HUOMIOON, että kansainvälisellä tasolla on laadittu turvajärjestelyjä koskevia, aika ajoin ajanmukaistettuja suosituksia, joissa annetaan ohjeita nykyaikaisten tehokkaiden turvajärjestelyjen käytöstä,

KATSOVAT myös, että sotilastarkoituksiin käytettävien ydinaineiden ja ydinlaitosten tehokkaat turvajärjestelyt ovat niiden valtioiden vastuulla, joilla on hallussaan tällaisia ydinaineita ja ydinlaitoksia, ja edellyttävät, että tällaiset aineet ja laitokset ovat ja pysyvät tiukkojen turvajärjestelyjen alaisina,

OVAT SOPINEET seuraavasta:

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa:

a) ”ydinaine” tarkoittaa plutoniumia, jonka plutonium-238-isotoopin pitoisuus on enintään 80 prosenttia; uraani-233:a; isotoopin 235 tai 233 suhteen rikastettua uraania; luonnossa muutoin kuin malmina tai malmijätteenä esiintyviä isotooppiseoksia sisältävää uraania; mitä tahansa materiaalia, joka sisältää yhtä tai useampaa edellä mainituista;

b) ”isotoopin 235 tai 233 suhteen rikastettu uraani” tarkoittaa uraania, joka sisältää isotooppia 235 tai 233 tai molempia ja jossa näiden isotooppien yhteismäärän runsaussuhde isotoopin 238 määrään on suurempi kuin isotoopin 235 suhde isotooppiin 238 luonnonuraanissa;

c) ”kansainvälinen ydinkuljetus” tarkoittaa kaikenlaisilla kulkuneuvoilla tapahtuvaa ydinaine-erän kuljettamista sen valtion alueen ulkopuolelle, josta lähetys on peräisin; kuljetus alkaa ydinaineen lähtiessä lähettäjän laitoksesta mainitussa valtiossa ja päättyy vastaanottajan laitokseen lopullisessa määränpäävaltiossa;

d) ”ydinlaitos” tarkoittaa laitosta (mukaan lukien siihen liittyvät rakennukset ja laitteistot), jossa ydinaineita tuotetaan, jalostetaan, käytetään, käsitellään, varastoidaan tai loppusijoitetaan, jos tällaiselle laitokselle aiheutuvan vahingon tai sen toiminnan häiriintymisen vuoksi ympäristöön voi päästä huomattavia määriä säteilyä tai radioaktiivisia aineita;

e) ”sabotaasi” tarkoittaa ydinlaitokseen tai käytössä, varastoituna tai kuljetettavana olevaan ydinaineeseen kohdistuvaa tahallista tekoa, joka voisi suoraan tai välillisesti uhata henkilökunnan tai väestön terveyttä ja turvallisuutta tai ympäristöä säteilylle altistumisen tai radioaktiivisten aineiden vapautumisen seurauksena.

1 A artikla

Tämän yleissopimuksen päämääränä on saada aikaan maailmanlaajuisesti tehokkaat turvajärjestelyt rauhanomaisiin tarkoituksiin käytettäviä ydinaineita ja rauhanomaisiin tarkoituksiin käytettäviä ydinlaitoksia varten ja ylläpitää niitä, estää ja torjua näihin aineisiin ja laitoksiin liittyviä rikoksia maailmanlaajuisesti sekä helpottaa sopimuspuolten välistä yhteistyötä näiden päämäärien saavuttamiseksi.

2 artikla

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan rauhanomaisiin tarkoituksiin käytettäviin, käytössä, varastoituna tai kuljetettavana oleviin ydinaineisiin sekä rauhanomaisiin tarkoituksiin käytettäviin ydinlaitoksiin kuitenkin siten, että tämän yleissopimuksen 3 ja 4 artiklaa sekä 5 artiklan 4 kappaletta sovelletaan ainoastaan kansainvälisessä ydinkuljetuksessa olevaan rauhanomaisiin tarkoituksiin käytettävään ydinaineeseen.

2. Vastuu turvajärjestelmän perustamisesta, täytäntöönpanosta ja ylläpitämisestä sopimuspuolen alueella kuuluu yksin kyseiselle valtiolle.

3. Lukuun ottamatta sopimuspuolten tässä yleissopimuksessa tekemiä nimenomaisia sitoumuksia minkään tämän yleissopimuksen määräyksen ei saa tulkita rajoittavan valtion täysivaltaista itsemääräämisoikeutta.

4. a) Mikään tämän yleissopimuksen määräys ei rajoita sopimuspuolille kansainvälisen oikeuden nojalla kuuluvia muita oikeuksia, velvoitteita ja vastuita eikä etenkään Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden päämääriä ja periaatteita.

b) Tämä yleissopimus ei koske asevoimien toimintaa aseellisissa selkkauksissa, sellaisina kuin ne on määritelty kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa ja sisällytetty kansainvälisen humanitaarisen oikeuden soveltamisalaan, eikä valtion asevoimien virkatehtävien hoitoa sikäli kuin siihen sovelletaan muita kansainvälisen oikeuden määräyksiä.

c) Mitään tämän yleissopimuksen määräystä ei saa tulkita lailliseksi valtuutukseksi käyttää tai uhata käyttää rauhanomaisiin tarkoituksiin käytettäviin ydinaineisiin tai ydinlaitoksiin kohdistuvaa väkivaltaa.

d) Mikään tämän yleissopimuksen määräys ei salli tai laillista muutoin laittomia tekoja eikä estä syytteeseenpanoa muun lainsäädännön nojalla.

5. Tätä yleissopimusta ei sovelleta sotilastarkoituksiin käytettäviin tai säilytettäviin ydinaineisiin tai tällaisia aineita sisältäviin ydinlaitoksiin.

2 A artikla

1. Jokaisen sopimuspuolen on perustettava ja pantava täytäntöön asianmukainen turvajärjestelmä ja ylläpidettävä sitä lainkäyttövaltaansa kuuluvien ydinaineiden ja ydinlaitosten suojaamiseksi seuraavissa tarkoituksissa:

a) käytössä, varastoituna tai kuljetettavana olevan ydinaineen varastamisen ja muun laittoman haltuunoton estäminen;

b) kattavien toimenpiteiden ripeä käyttöönotto kadonneen tai varastetun ydinaineen sijainnin määrittämiseksi ja tarvittaessa takaisin saamiseksi; jos aine sijaitsee sopimusvaltion alueen ulkopuolella, valtion on toimittava 5 artiklan mukaisesti;

c) ydinaineiden ja ydinlaitosten suojaaminen sabotaasilta; sekä

d) sabotaasin säteilyseurausten lieventäminen tai minimointi.

2. Jokaisen sopimuspuolen on 1 kappaleen täytäntöönpanemiseksi:

a) perustettava lainsäädäntö- ja sääntelykehys turvajärjestelyjen hallinnoimiseksi ja ylläpidettävä sitä;

b) perustettava tai nimettävä toimivaltainen viranomainen tai viranomaiset, jotka vastaavat lainsäädäntö- ja sääntelykehyksen täytäntöönpanosta; sekä

c) ryhdyttävä muihin tarvittaviin toimenpiteisiin ydinaineiden ja ydinlaitosten suojaamiseksi.

3. Jokaisen sopimuspuolen on 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettuja velvoitteita täyttäessään noudatettava seuraavia ydinaineiden ja ydinlaitosten turvajärjestelyjä koskevia perusperiaatteita siinä määrin kuin se on kohtuullista ja käytännössä mahdollista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän yleissopimuksen muiden määräysten noudattamista.

PERUSPERIAATE A: ***Valtion vastuu***

Vastuu turvajärjestelmän perustamisesta, täytäntöönpanosta ja ylläpitämisestä valtion alueella kuuluu yksin kyseiselle valtiolle.

PERUSPERIAATE B: ***Vastuu kansainvälisen kuljetuksen aikana***

Valtio on vastuussa ydinaineen asianmukaisesta suojelusta myös sen kansainvälisessä kuljetuksessa siihen saakka, kunnes tämä vastuu tarvittaessa siirretään asianmukaisesti toiselle valtiolle.

PERUSPERIAATE C: ***Lainsäädäntö- ja sääntelykehys***

Valtion on luotava lainsäädäntö- ja sääntelykehys turvajärjestelyjen hallinnoimiseksi ja ylläpidettävä sitä. Lainsäädäntö- ja sääntelykehyksessä on säädettävä turvajärjestelyihin sovellettavista vaatimuksista ja arviointi- ja lupajärjestelmästä taikka muista lupien myöntämismenettelyistä. Siinä on säädettävä ydinlaitosten ja kuljetusten tarkastusjärjestelmästä, jonka avulla varmistetaan sovellettavien vaatimusten ja luvan tai muiden lupa-asiakirjojen ehtojen noudattaminen ja otetaan käyttöön keinot sovellettavien vaatimusten ja ehtojen täytäntöönpanon valvomiseksi sekä myös tehoavien seuraamusten langettamiseksi.

PERUSPERIAATE D: ***Toimivaltainen viranomainen***

Valtion on perustettava tai nimettävä toimivaltainen viranomainen, jonka tehtävänä on panna lainsäädäntö- ja sääntelykehys täytäntöön ja jolla on riittävät valtuudet ja toimivalta sekä taloudelliset ja henkilöresurssit, jotta se voi suoriutua sille määrätyistä tehtävistä. Valtion on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että valtion toimivaltainen viranomainen hoitaa tehtäviään riippumattomana muista elimistä, joiden vastuualueena on ydinenergian edistäminen tai käyttö.

PERUSPERIAATE E: ***Luvanhaltijan vastuu***

Vastuu turvajärjestelyjen eri osa-alueista valtiossa on määriteltävä selkeästi. Valtion on varmistettava, että päävastuu ydinaineiden tai ydinlaitosten turvajärjestelyistä on asiaankuuluvien lupien tai muiden lupa-asiakirjojen haltijoilla (esim. talouden toimijoilla tai rahtaajilla).

PERUSPERIAATE F: ***Turvallisuuskulttuuri***

Kaikkien turvajärjestelyjen toteuttamiseen osallistuvien tahojen on pidettävä turvallisuuskulttuuria, sen kehittämistä ja sen ylläpitämistä ensisijaisen tärkeänä sekä varmistettava sen noudattaminen koko organisaatiossa.

PERUSPERIAATE G: ***Uhka***

Valtion toteuttamien turvajärjestelyjen on perustuttava valtion tekemään ajantasaiseen arvioon mahdollisista uhista.

PERUSPERIAATE H: ***Porrastettu lähestymistapa***

Turvajärjestelyjä koskevien vaatimusten on perustuttava porrastettuun lähestymistapaan, jossa otetaan huomioon uhkia koskeva ajantasainen arvio, aineiden suhteellinen kiinnostavuus ja luonne sekä ydinaineiden luvattoman siirtämisen ja ydinaineisiin tai ydinlaitoksiin kohdistuvan sabotaasin mahdolliset seuraukset.

PERUSPERIAATE I: ***Syvyyssuuntainen turvallisuus***

Valtion asettamissa turvajärjestelyjä koskevissa vaatimuksissa on otettava huomioon periaate, jonka mukaan turvallisuus on varmistettava useilla suojakerroksilla ja suojaustavoilla (rakenteelliset tai muut tekniset, henkilöstöön tai organisaatioon liittyvät suojaukset), jotka tunkeutujan on läpäistävä tai kierrettävä toteuttaakseen tavoitteensa.

PERUSPERIAATE J: ***Laadunvarmistus***

Laadunvarmistuspolitiikka ja laadunvarmistusohjelmat on määritettävä ja otettava käyttöön sen varmistamiseksi, että kaikkia turvajärjestelyjen kannalta tärkeisiin toimintoihin liittyviä vaatimuksia on noudatettu.

PERUSPERIAATE K: ***Valmiussuunnitelmat***

Ydinaineiden luvattoman siirtämisen tai ydinlaitoksiin taikka ydinaineisiin kohdistuvan sabotaasin tai näiden yrityksen varalta on laadittava valmiussuunnitelmat (hätäsuunnitelmat), joita kaikkien luvanhaltijoiden ja asianomaisten viranomaisten on noudatettava.

PERUSPERIAATE L: ***Luottamuksellisuus***

Valtion on määritettävä sellaisten tietojen luottamuksellisuuden suojausvaatimukset, joiden luvaton paljastaminen voisi vaarantaa ydinaineiden ja ydinlaitosten turvajärjestelyt.

4. a) Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta ydinaineeseen, jonka sopimuspuoli perustellusti katsoo olevan sellainen, että sitä ei tarvitse saattaa 1 kappaleen mukaisesti perustetun turvajärjestelmän alaisuuteen, kun otetaan huomioon aineen luonne, määrä ja suhteellinen kiinnostavuus sekä siihen kohdistuvan luvattoman teon mahdolliset säteily- ja muut seuraukset ja siihen kohdistuvien uhkien ajantasainen arvio.

b) Ydinaine, johon ei sovelleta tämän artiklan määräyksiä a kohdan mukaisesti, suojataan noudattaen huolellisia hoitokäytäntöjä.

3 artikla

Jokainen sopimuspuoli ryhtyy asianmukaisiin toimiin kansallisen lainsäädäntönsä puitteissa ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti varmistaakseen käytännön sallimassa määrin, että sen alueella tai sen lainkäyttövallan alaisuudessa olevassa aluksessa tai ilma-aluksessa olevaa ydinainetta, sikäli kuin kyseinen alus tai ilma-alus kuljettaa ydinainetta kyseisen valtion alueelle tai alueelta, suojataan liitteessä I tarkoitetulla tavalla.

4 artikla

1. Sopimuspuoli ei vie ydinainetta eikä myönnä sille vientilupaa, ellei se ole saanut varmistusta, että aine suojataan kansainvälisen ydinkuljetuksen aikana liitteessä I tarkoitetuilla suojaustasoilla.

2. Sopimuspuoli ei tuo eikä salli tuoda ydinainetta tämän sopimuksen ulkopuolella olevasta valtiosta, ellei se ole saanut varmistusta siitä, että aine suojataan kansainvälisen ydinkuljetuksen aikana liitteessä I tarkoitetuilla suojaustasoilla.

3. Sopimuspuoli ei salli ydinaineen kuljettamista alueensa läpi sopimuksen ulkopuolella olevien valtioiden välillä maitse tai sisävesitse tai lentoasemansa tai satamansa kautta, ellei se ole saanut käytännön sallimassa määrin varmistusta siitä, että ydinaine suojataan kansainvälisen ydinkuljetuksen aikana liitteessä I tarkoitetuilla suojaustasoilla.

4. Sopimuspuolet soveltavat kansallisen lainsäädäntönsä puitteissa liitteessä I esitettyjä turvajärjestelyjen tasovaatimuksia ydinaineeseen, jota kuljetetaan kyseisen valtion alueelta toiselle kansainvälisten vesien tai kansainvälisen ilmatilan kautta.

5. Sopimuspuoli, joka 1–3 kappaleen mukaan on velvollinen varmistamaan, että ydinaine suojataan liitteessä I tarkoitetuilla suojaustasoilla, ottaa selville etukäteen, minkä valtioiden maa-alueen, sisävesien, lentoasemien tai satamien kautta ydinaine on määrä kuljettaa, ja ilmoittaa asiasta näille valtioille.

6. Velvollisuus hankkia 1 kappaleessa tarkoitettu varmistus voidaan yhteisestä sopimuksesta siirtää sopimuspuolelle, joka osallistuu kuljetukseen tuojavaltiona.

7. Minkään tämän artiklan määräyksen ei saa tulkita millään tavoin rajoittavan valtioiden täysivaltaista itsemääräämisoikeutta eikä lainkäyttövaltaa, ei valtion ilmatilan ja aluemeren osaltakaan.

5 artikla

1. Sopimuspuolet nimeävät ja ilmoittavat toisilleen suoraan tai Kansainvälisen atomienergiajärjestön välityksellä maansa yhteydenpitoelimen, joka hoitaa tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.

2. Ydinainevarkauden, -ryöstön tai muun laittoman haltuunoton tapahtuessa tai milloin perustellusti pelätään näin tapahtuvan sopimuspuolet toimivat kansallisen lainsäädäntönsä puitteissa minkä tahansa valtion pyynnöstä yhteistyössä ja avustavat mahdollisimman suuressa määrin kyseisen ydinaineen takaisinotossa ja suojelussa. Erityisesti

a) sopimuspuolen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin ilmoittaakseen mahdollisimman pian muille valtioille, joiden se katsoo olevan asianosaisia, sekä tarvittaessa Kansainväliselle atomienergiajärjestölle ja muille kansainvälisille järjestöille kaikista ydinainevarkauksista, ryöstöistä ja muista laittomista haltuunotoista ja tilanteista, jolloin perustellusti pelätään näin tapahtuvan;

b) asianomaiset sopimuspuolet vaihtavat tällöin tarvittaessa tietoja keskenään, Kansainvälisen atomienergiajärjestön ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa uhatun ydinaineen suojelemiseksi, kuljetuspakkauksen koskemattomuuden varmistamiseksi tai laittomasti haltuunotetun ydinaineen takaisinsaamiseksi ja

i) koordinoivat toimensa diplomaattista tietä ja muilla sovituilla tavoilla;

ii) antavat pyydettäessä apua;

iii) varmistavat varastetun tai edellä mainittujen tapahtumien johdosta kadoksissa olleen ydinaineen palautuksen.

Yhteistyö toteutetaan asianomaisten sopimuspuolten määrittelemällä tavalla.

3. Jos ydinaineeseen tai ydinlaitokseen kohdistuu uskottava sabotaasin uhka tai jos sitä sabotoidaan, sopimuspuolten on tehtävä kansallisen lainsäädäntönsä puitteissa ja niille kansainvälisen oikeuden nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisesti mahdollisimman suuressa määrin yhteistyötä seuraavin tavoin:

a) jos sopimuspuoli saa tietää ydinaineeseen tai ydinlaitokseen toisessa valtiossa kohdistuvasta uskottavasta sabotaasin uhasta, sen on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin ilmoittaakseen uhasta mahdollisimman pian kyseiselle valtiolle sekä tarvittaessa Kansainväliselle atomienergiajärjestölle ja muille kansainvälisille järjestöille sabotaasin estämiseksi;

b) jos ydinainetta tai ydinlaitosta sabotoidaan sopimusvaltiossa ja jos se katsoo muiden valtioiden todennäköisesti joutuvan säteilylle alttiiksi, sen on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin ilmoittaakseen asiasta mahdollisimman pian sille tai niille valtioille, jotka todennäköisesti joutuvat säteilylle alttiiksi, sekä tarvittaessa Kansainväliselle atomienergiajärjestölle ja muille kansainvälisille järjestöille säteilyseurausten minimoimiseksi tai lieventämiseksi, sanotun vaikuttamatta sille kansainvälisen oikeuden nojalla kuuluviin muihin velvoitteisiin;

c) jos sopimuspuoli pyytää a ja b kohdan mukaisissa tilanteissa apua, jokaisen sopimuspuolen, jolle avunpyyntö on osoitettu, on tehtävä nopeasti päätös ja ilmoitettava apua pyytäneelle sopimuspuolelle suoraan tai Kansainvälisen atomienergiajärjestön välityksellä, pystyykö se antamaan pyydettyä apua, ja missä määrin ja millä ehdoilla apua voidaan antaa;

d) edellä a–c kohdassa tarkoitettua yhteistyötä koordinoidaan diplomaattiteitse tai muilla sovituilla tavoilla. Yhteistyön toteuttamistapa sovitaan kahden- tai monenvälisesti asianomaisten sopimuspuolten kesken.

4. Sopimuspuolet toimivat yhteistyössä ja neuvottelevat joko suoraan keskenään tai Kansainvälisen atomienergiajärjestön tai muiden kansainvälisten järjestöjen välityksellä saadakseen ohjeita ja neuvoja kansainvälisissä kuljetuksissa käytettävien ydinaineen turvajärjestelyjen suunnittelussa, ylläpidossa ja parantamisessa.

5. Sopimuspuolet voivat neuvotella ja tarvittaessa tehdä yhteistyötä muiden sopimuspuolten kanssa joko suoraan tai Kansainvälisen atomienergiajärjestön tai muiden kansainvälisten järjestöjen välityksellä saadakseen ohjeita ja neuvoja omassa käytössään, varastoituna tai kuljetettavana olevan ydinaineen ja ydinlaitosten turvajärjestelyjen suunnittelussa, ylläpidossa ja parantamisessa.

6 artikla

1. Sopimuspuolet ryhtyvät asianmukaisiin toimiin kansallisen lainsäädäntönsä puitteissa suojellakseen tämän yleissopimuksen määräysten nojalla toiselta sopimuspuolelta tai tämän yleissopimuksen toteuttamiseen liittyvässä toiminnassa luottamuksellisesti saamiensa tietojen luottamuksellisuutta. Jos sopimuspuolet antavat luottamuksellisia tietoja kansainvälisille järjestöille tai valtioille, jotka eivät ole tämän yleissopimuksen sopimuspuolia, on ryhdyttävä toimiin luottamuksellisuuden turvaamiseksi. Sopimuspuoli, joka on saanut luottamuksellista tietoa toiselta sopimuspuolelta, saa välittää tiedon edelleen kolmansille osapuolille vain tiedot antaneen sopimuspuolen suostumuksella.

2. Sopimuspuolet eivät ole tämän yleissopimuksen nojalla velvollisia antamaan tietoja, joita ne kansallisen lainsäädäntönsä mukaan eivät saa antaa tai jotka vaarantaisivat kyseisen valtion turvallisuuden tai ydinaineiden tai ydinlaitosten turvajärjestelyt.

7 artikla

1. Seuraavien tahallisten tekojen:

a) ydinaineen vastaanotto, hallussapito, käyttö, siirto, muuntaminen, loppusijoitus tai levittäminen ympäristöön ilman laillista lupaa, mikäli tämä aiheuttaa tai voi aiheuttaa kuoleman tai vakavan vamman henkilölle tai huomattavaa vahinkoa omaisuudelle tai ympäristölle;

b) ydinainevarkaus tai -ryöstö;

c) ydinaineen hankkiminen kavalluksella tai muulla petollisella toiminnalla;

d) ydinaineen vieminen, lähettäminen tai siirtäminen valtioon tai valtiosta ilman laillista lupaa;

e) ydinlaitokseen kohdistuva teko tai ydinlaitoksen toimintaa häiritsevä teko, jolla tekoon syyllistynyt tahallisesti aiheuttaa tai jonka hän tietää todennäköisesti aiheuttavan kuoleman tai vakavan vamman henkilölle tai huomattavaa vahinkoa omaisuudelle tai ympäristölle säteilylle altistumisen tai radioaktiivisten aineiden vapautumisen seurauksena, ellei tekoa ole tehty sen sopimuspuolen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella ydinlaitos sijaitsee;

f) ydinaineen hankkiminen väkivallalla uhaten, väkivalloin tai muuta pelottelukeinoa käyttäen;

g) uhkaus

i) käyttää ydinainetta kuoleman tai vakavan vamman tai huomattavan omaisuus- tai ympäristövahingon aiheuttamiseksi tai tehdä e kohdassa kuvattu rikos, tai

ii) syyllistyä b ja e kohdassa mainittuihin tekoihin pakottaakseen luonnollisen tai oikeushenkilön, kansainvälisen järjestön tai valtion suorittamaan jonkin teon tai pidättymään siitä;

h) yritys suorittaa jokin a–e kohdassa mainituista teoista;

i) teko, joka on katsottava johonkin a–h kohdassa mainittuun rikokseen osallistumiseksi;

j) sellaisen henkilön teko, joka järjestää a–h kohdassa mainitun rikoksen tai käskee toisia tekemään sen; ja

k) osallistuminen jonkin a–h kohdassa mainitun rikoksen tekemiseen yhteisen päämäärän hyväksi toimivassa ryhmässä; se on tahallinen teko, joka

i) tehdään ryhmän rikollisen toiminnan tai rikollisten tarkoitusperien edistämiseksi, ja tällaiseen toimintaan tai tarkoitusperiin sisältyy a–g kohdassa mainitun rikoksen teko, tai

ii) tehdään tuntien ryhmän aikomus tehdä a–g kohdassa mainittu rikos; on jokaisen sopimuspuolen kansallisessa lainsäädännössä oltava rangaistavia.

2. Jokaisen sopimuspuolen on säädettävä tässä artiklassa tarkoitetuista rikoksista asianmukaiset, rikosten vakavan laadun huomioon ottavat rangaistukset.

8 artikla

1. Jokainen sopimuspuoli ryhtyy tarvittaviin toimiin ulottaakseen tuomiovaltansa 7 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin seuraavissa tapauksissa:

a) jos rikos on tehty kyseisen valtion alueella tai kyseisessä valtiossa rekisteröidyssä aluksessa tai ilma-aluksessa;

b) jos oletettu rikoksentekijä on kyseisen valtion kansalainen.

2. Jokainen sopimuspuoli ryhtyy myös tarvittaviin toimiin ulottaakseen lainkäyttövaltansa näihin rikoksiin, mikäli oletettu rikoksentekijä on kyseisen valtion alueella eikä tämä luovuta rikoksentekijää 11 artiklan mukaisesti mihinkään 1 kappaleessa mainituista valtioista.

3. Tämä yleissopimus ei estä soveltamasta rikosoikeudellista tuomiovaltaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettujen sopimuspuolten lisäksi kukin sopimuspuoli voi kansainvälisen oikeuden määräyksiä noudattaen ulottaa lainkäyttövaltansa 7 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin osallistuessaan kansainväliseen ydinkuljetukseen viejävaltiona tai tuojavaltiona.

9 artikla

Varmistettuaan, että olosuhteet sitä edellyttävät, sopimuspuoli, jonka alueella oletettu rikoksentekijä on, ryhtyy asianmukaisiin kansallisen lainsäädäntönsä edellyttämiin toimiin, pidättäminen mukaan luettuna, varmistaakseen oletetun rikoksentekijän läsnäolon joko syyte- tai luovuttamistoimia varten. Tässä artiklassa tarkoitetuista toimista on viipymättä ilmoitettava valtioille, joilla on velvollisuus käyttää tuomiovaltaansa 8 artiklan mukaisesti, ja tarvittaessa muille valtioille, joita asia saattaa koskea.

10 artikla

Mikäli sopimuspuoli, jonka alueella oletettu rikollinen on, ei tätä luovuta, on sen poikkeuksetta ja ilman turhaa viivytystä annettava asia toimivaltaisille viranomaisilleen kyseisen valtion lakien edellyttämää syytteeseenpanoa varten.

11 artikla

1. Tämän yleissopimuksen 7 artiklassa mainitut rikokset on kaikissa sopimuspuolten välisissä jo olemassa olevissa rikoksentekijän luovuttamista koskevissa sopimuksissa katsottava rikoksiksi, jotka mahdollistavat luovuttamisen. Sopimuspuolet sitoutuvat sisällyttämään kyseiset rikokset kaikkiin vastaisuudessa välillään tehtäviin rikoksentekijän luovuttamista koskeviin sopimuksiin.

2. Jos sopimuspuoli, joka edellyttää rikoksentekijän luovuttamiseksi sopimuksen olemassaoloa, saa luovutuspyynnön toiselta sopimuspuolelta, jonka kanssa se ei ole tehnyt rikoksentekijän luovuttamista koskevaa sopimusta, se voi harkintansa mukaan katsoa tämän yleissopimuksen muodostavan laillisen perusteen luovuttamiselle näiden rikosten osalta. Luovuttamisen on täytettävä muut sen valtion lainsäädännön asettamat ehdot, jolta luovuttamista pyydetään.

3. Sopimuspuolet, jotka eivät edellytä rikoksentekijän luovuttamiseksi sopimuksen olemassaoloa, katsovat nämä rikokset rikoksiksi, jotka mahdollistavat luovuttamisen niiden välillä, ottaen huomioon sen valtion lainsäädännön asettamat ehdot, jolta luovuttamista pyydetään.

4. Sopimuspuolten välillä tapahtuvan luovuttamisen yhteydessä jokainen rikos katsotaan tehdyksi paitsi rikoksentekopaikalla, myös niiden sopimusvaltioiden alueella, joilla on velvollisuus käyttää tuomiovaltaansa 8 artiklan 1 kappaleen mukaisesti.

11 A artikla

Mitään 7 artiklassa mainituista rikoksista ei pidetä luovuttamisen tai keskinäisen oikeusavun yhteydessä poliittisena rikoksena tai poliittiseen rikokseen liittyvänä rikoksena tai poliittisin vaikuttimin tehtynä rikoksena. Tällaisen rikoksen johdosta esitettävää luovuttamispyyntöä tai keskinäistä oikeusapua koskevaa pyyntöä ei siten voi evätä yksin sillä perusteella, että se koskee poliittista rikosta tai poliittiseen rikokseen liittyvää rikosta tai poliittisin vaikuttimin tehtyä rikosta.

11 B artikla

Mitään tämän yleissopimuksen määräystä ei saa tulkita velvoitteeksi luovuttaa oletettua rikoksentekijää tai antaa keskinäistä oikeusapua, jos pyynnön vastaanottaneella sopimuspuolella on perustellut syyt olettaa, että 7 artiklassa mainittujen rikosten johdosta esitetty luovutuspyyntö tai keskinäistä oikeusapua koskeva pyyntö on esitetty henkilön asettamiseksi syytteeseen tai rankaisemiseksi hänen rotunsa, uskontonsa, kansalaisuutensa, etnisen alkuperänsä tai poliittisen vakaumuksensa vuoksi tai että pyynnön noudattaminen vaarantaisi henkilön aseman tällaisesta syystä.

12 artikla

Jokaiselle henkilölle, jota vastaan on aloitettu oikeudenkäynti jonkin 7 artiklassa mainitun rikoksen johdosta, on taattava oikeudenmukainen kohtelu oikeudenkäynnin kaikissa vaiheissa.

13 artikla

1. Sopimuspuolet auttavat toisiaan mahdollisimman suuressa määrin kaikkien 7 artiklassa tarkoitettujen rikosten johdosta aloitettujen oikeudenkäyntien yhteydessä muun muassa antamalla toisilleen oikeudenkäynnissä tarvittavaa hallussaan olevaa todistusaineistoa. Jokaisessa tapauksessa sovelletaan sen valtion lakia, jolta apua pyydetään.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräykset eivät vaikuta velvoitteisiin, jotka johtuvat muista kahdenkeskisistä tai monenkeskisistä kokonaan tai osittain keskinäistä apua rikosasioissa nyt tai tulevaisuudessa sääntelevistä sopimuksista.

13 A artikla

Mikään tämän yleissopimuksen määräys ei saa rajoittaa rauhanomaisiin tarkoituksiin käytettävän ydinteknologian siirtoa, joka tapahtuu ydinaineiden ja ydinlaitosten turvajärjestelyjen vahvistamiseksi.

14 artikla

1. Jokainen sopimuspuoli ilmoittaa tallettajalle, millä asianomaisen valtion laeilla ja säännöksillä tämä yleissopimus tulee voimaan. Tallettaja toimittaa ajoittain nämä tiedot kaikille sopimuspuolille.

2. Sopimuspuoli, jonka alueella oletettu rikoksentekijä pannaan syytteeseen, ilmoittaa ensin mahdollisuuksien mukaan oikeuden lopullisen päätöksen niille valtioille, joita asia välittömästi koskee. Tämä sopimuspuoli ilmoittaa lopullisen päätöksen myös tallettajalle, joka toimittaa tiedon muille sopimuspuolille.

3. Mikäli rikos koskee kotimaassa käytettyä, varastoitua tai kuljetettua ydinainetta ja sekä oletettu rikoksentekijä että ydinaine ovat edelleen sen sopimusvaltion alueella, jossa rikos on tehty, tai jos rikos koskee ydinlaitosta ja oletettu rikoksentekijä on edelleen sen sopimusvaltion alueella, jossa rikos on tehty, ei minkään tämän sopimuksen määräyksen saa tulkita edellyttävän, että kyseinen sopimuspuoli antaisi tietoja tällaisen rikoksen johdosta käytävästä oikeudenkäynnistä.

15 artikla

Liitteet ovat erottamaton osa tätä yleissopimusta.

16 artikla

1. Tallettaja kutsuu koolle sopimuspuolten kokouksen viiden vuoden kuluttua 8 päivänä heinäkuuta 2005 hyväksytyn muutoksen voimaantulosta tarkistaakseen tämän yleissopimuksen täytäntöönpanon ja tarkoituksenmukaisuuden tarkastelemalla sen johdantoa, ponsiosaa ja liitteitä tuolloin vallitsevan tilanteen valossa.

2. Sopimuspuolten enemmistö voi sen jälkeen, ei kuitenkaan useammin kuin viiden vuoden välein, kutsuttaa koolle uuden kokouksen, jonka tarkoitus on sama kuin edellä mainitun, jättämällä tallettajalle asiaa koskevan ehdotuksen.

17 artikla

1. Jos kahden tai useamman sopimuspuolen välillä syntyy riita tämän yleissopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta, asianomaiset sopimuspuolet pyrkivät löytämään ratkaisun neuvottelemalla tai millä tahansa muulla kaikkia riidan osapuolia tyydyttävällä rauhanomaisella riitojen ratkaisumenettelyllä.

2. Riita, jota ei pystytä ratkaisemaan 1 kappaleessa mainitulla tavalla, alistetaan riidan minkä tahansa osapuolen pyynnöstä välimiesmenettelyyn tai Kansainvälisen tuomioistuimen ratkaistavaksi. Mikäli riita alistetaan välimiesmenettelyyn, eivätkä osapuolet kuuden kuukauden kuluessa pyynnöstä ole pystyneet sopimaan välimiesoikeuden kokoonpanosta, jokin osapuolista voi pyytää Kansainvälisen tuomioistuimen presidenttiä tai Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeriä nimeämään yhden tai useamman välimiehen. Mikäli osapuolten esittämät pyynnöt ovat ristiriitaisia, annetaan ensisija Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille esitetylle pyynnölle.

3. Jokainen sopimuspuoli voi tätä yleissopimusta allekirjoittaessaan, ratifioidessaan tai siihen liittyessään ilmoittaa, ettei se katso jommankumman tai kummankaan 2 kappaleessa mainituista riitojen ratkaisumenettelyistä sitovan itseään. Muut sopimuspuolet eivät ole sidottuja 2 kappaleessa mainittuihin riitojen ratkaisumenettelyihin niihin sopimuspuoliin nähden, jotka ovat tehneet kyseistä menettelyä koskevan varauman.

4. Sopimuspuoli, joka on tehnyt 3 kappaleessa tarkoitetun varauman, voi milloin tahansa peruuttaa varauman ilmoittamalla siitä tallettajalle.

18 artikla

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten kaikille valtioille Kansainvälisen atomienergiajärjestön päämajassa Wienissä sekä Yhdistyneiden Kansakuntien päämajassa New Yorkissa 3 päivästä maaliskuuta 1980 lukien sen voimaantuloon saakka.

2. Tämä yleissopimus edellyttää allekirjoittajavaltioiden ratifioimista tai hyväksymistä.

3. Sen jälkeen kun tämä yleissopimus on tullut voimaan, se on avoinna liittymistä varten kaikille valtioille.

4. a) Kansainväliset järjestöt ja alueelliset yhdistymiseen tähtäävät tai muunlaiset järjestöt voivat allekirjoittaa tämän yleissopimuksen tai liittyä siihen sillä edellytyksellä, että järjestöt koostuvat itsenäisistä valtioista ja että ne ovat toimivaltaisia neuvottelemaan sekä solmimaan ja soveltamaan kansainvälisiä sopimuksia tämän yleissopimuksen sääntelemillä aloilla.

b) Tällaisilla järjestöillä on toimivaltaansa kuuluvilla aloilla omasta puolestaan samat oikeudet ja velvoitteet kuin tämän yleissopimuksen mukaan valtioilla, jotka ovat sopimuspuolia.

c) Tullessaan tämän yleissopimuksen sopimuspuoleksi järjestö toimittaa tallettajalle selityksen, jossa se ilmoittaa, mitkä valtiot kuuluvat järjestöön ja mitä artikloja se ei aio soveltaa.

d) Kyseisellä järjestöllä ei ole äänioikeutta sen jäsenvaltioiden äänien lisäksi.

5. Ratifioimis-, hyväksymis- ja liittymiskirjat talletetaan tallettajan huostaan.

19 artikla

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä, jolloin kaksikymmentäyksi ratifioimis- tai hyväksymiskirjaa on talletettu tallettajan huostaan.

2. Valtion osalta, joka ratifioi tai hyväksyy tämän yleissopimuksen tai liittyy siihen sen jälkeen, kun kahdeskymmenesensimmäinen ratifioimis- tai hyväksymiskirja on talletettu, yleissopimus tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua siitä, jolloin asianomainen valtio on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

20 artikla

1. Sopimuspuolet voivat ehdottaa muutoksia tähän yleissopimukseen, sanotun vaikuttamatta 16 artiklan määräyksiin. Muutosehdotus jätetään tallettajalle, joka toimittaa siitä viipymättä tiedon kaikille sopimuspuolille. Jos sopimuspuolten enemmistö pyytää tallettajaa kutsumaan koolle konferenssin harkitsemaan muutosehdotusta, tallettaja kutsuu kaikki sopimuspuolet mainittuun konferenssiin, joka alkaa aikaisintaan kolmenkymmenen päivän kuluttua kutsun lähettämisestä. Tallettaja toimittaa viipymättä tiedon jokaisesta mainitussa konferenssissa kaikkien sopimuspuolten kahden kolmasosan äänienemmistöllä hyväksytystä muutoksesta kaikille sopimuspuolille.

2. Muutos tulee muutosta koskevan ratifioimis- tai hyväksymiskirjan tallettaneiden sopimuspuolten osalta voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä, jolloin kaksi kolmasosaa sopimuspuolista on tallettanut sitä koskevan ratifioimis- tai hyväksymisasiakirjan tallettajan huostaan. Tämän jälkeen muutos tulee voimaan muiden sopimuspuolen osalta sinä päivänä, jolloin asianomainen sopimuspuoli tallettaa muutosta koskevan ratifioimis- tai hyväksymisasiakirjansa.

21 artikla

1. Sopimuspuoli voi irtisanoa tämän yleissopimuksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti tallettajalle.

2. Irtisanominen tulee voimaan sadankahdeksankymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona tallettaja on vastaanottanut irtisanomisilmoituksen.

22 artikla

Tallettaja antaa viipymättä kaikille valtioille tiedoksi

a) kaikki tämän yleissopimuksen allekirjoitukset;

b) kaikki ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymisasiakirjojen talletukset;

c) kaikki 17 artiklan mukaisesti tehdyt varaumat ja niiden peruutukset;

d) kaikki jonkin järjestön tekemät 18 artiklan 4 kappaleen c kohdan mukaisesti tekemät ilmoitukset;

e) tämän yleissopimuksen voimaantulon;

f) tähän yleissopimukseen tehtyjen muutosten voimaantulon; ja

g) kaikki 21 artiklan mukaan tehdyt irtisanomiset.

23 artikla

Tämän yleissopimuksen alkuperäiskappale, jonka arabian-, englannin-, espanjan-, kiinan-, ranskan- ja venäjänkieliset versiot ovat yhtä todistusvoimaisia, talletetaan Kansainvälisen atomienergiajärjestön pääjohtajan huostaan, joka toimittaa siitä oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille valtioille.

LIITE I

Liitteessä II luokiteltujen ydinaineiden kansainvälisissä kuljetuksissa noudatettavien turvajärjestelyjen tasovaatimukset

1. Kansainväliseen ydinkuljetukseen liittyvän varastoinnin aikana noudatettaviin turvajärjestelyjen tasovaatimuksiin kuuluu, että

   a) III luokkaan kuuluvat aineet on varastoitava alueella, jolle pääsyä valvotaan;

   b) II luokan aineet on varastoitava alueella, jota valvovat jatkuvasti joko vartijat tai elektroniset laitteet ja jota ympäröi fyysinen aitaus, jossa on rajoitettu määrä asianmukaisesti valvottuja kulkuteitä, tai muulla alueella, jolla noudatetaan vastaavia turvajärjestelyjen tasovaatimuksia;

   c) I luokkaan kuuluvat aineet on varastoitava suojatulla alueella kuten II luokan aineet ja lisäksi pääsy on rajoitettava henkilöihin, joiden luotettavuus on varmistettu. Aluetta valvovat vartijat, jotka ovat tiiviissä yhteydessä niihin elimiin, jotka tarvittaessa ryhtyvät toimenpiteisiin. Tällaisten toimien tavoitteena tulee olla hyökkäyksen, luvattoman pääsyn tai ydinaineen luvattoman siirron havaitseminen ja ehkäiseminen.

2. Kansainvälisen kuljetuksen aikana ydinaineisiin kohdistettavien turvajärjestelyjen tasovaatimuksiin kuuluu, että

   a) II ja III luokan aineiden kuljetus edellyttää erityisiä varotoimia, kuten lähettäjän, vastaanottajan ja kuljettajan välillä etukäteen tehtyjä järjestelyjä sekä viejävaltion ja tuojavaltion lainkäyttövallan alaisuudessa olevien luonnollisten tai oikeushenkilöiden välillä tehtyä sopimusta, jossa määritellään kuljetusvastuun siirtymisen ajankohta, paikka ja menettelytavat;

   b) I luokan aineiden kuljetus edellyttää edellä määriteltyjä II ja III luokan aineisiin sovellettavia varotoimia ja lisäksi mukana seuraavan saattueen suorittamaa jatkuvaa valvontaa olosuhteissa, jotka takaavat tiiviit yhteydet niihin elimiin, jotka tarvittaessa ryhtyvät toimenpiteisiin;

   c) muunlaisen kuin malmin tai malmijätteen muodossa olevan luonnollisen uraanin suojeleminen kuljetuksen aikana määrän ylittäessä 500 kg uraania edellyttää etukäteisilmoitusta, jossa mainitaan kuljetustapa ja oletettu saapumisaika, sekä vahvistusta erän vastaanottamisesta.

LIITE II

Taulukko: Ydinaineiden luokittelu

Aine	Muoto	Luokka		
		I	II	III (c)
1. Plutonium (a)	Säteilyttämätön (b)	2 kg tai enemmän	Vähemmän kuin 2 kg, mutta enemmän kuin 500 g	500 g tai vähemmän, mutta enemmän kuin 15 g
2. Uraani-235	Säteilyttämätön (b)			
	– vähintään 20-prosenttiseksi isotoopin ^{235}U suhteen rikastettu uraani	5 kg tai enemmän	Vähemmän kuin 5 kg, mutta enemmän kuin 1 kg	1 kg tai vähemmän, mutta enemmän kuin 15 g
	– vähintään 10-prosenttiseksi, mutta alle 20-prosenttiseksi isotoopin ^{235}U suhteen rikastettu uraani		10 kg tai enemmän	Vähemmän kuin 10 kg, mutta enemmän kuin 1 kg
	– luonnossa esiintyvän isotooppisuhteen yläpuolelle, mutta alle 10-prosenttiseksi isotoopin ^{235}U suhteen rikastettu uraani			10 kg tai enemmän
3. Uraani-233	Säteilyttämätön (b)	2 kg tai enemmän	Vähemmän kuin 2 kg, mutta enemmän kuin 500 g	500 g tai vähemmän, mutta enemmän kuin 15 g
4. Säteilytetty polttoaine			Köyhdytetty tai luonnonuraani, torium tai vähän rikastettu polttoaine (alle 10 prosenttia halkeamiskelpoista ainetta) (d) (e)	

(a) Kaikki plutonium paitsi sellainen, jonka isotooppinen Pu-238-pitoisuus ylittää 80 prosenttia.

(b) Materiaali, jota ei ole säteilytetty reaktorissa, tai materiaali, jota on säteilytetty reaktorissa, mutta josta lähtevästä säteilystä aiheutuu ilman suojausta metrin etäisyydellä annosnopeus 1 gray/h (100 rad/h) tai vähemmän.

(c) Määrät, jotka jäävät alle III luokan alarajan, samoin kuin luonnonuraani, tulisi suojella siten kuin asioiden huolellinen hoito edellyttää.

(d) Vaikkakin suositellaan tätä turvaamisen tasoa, valtioiden olisi sallittua kulloisetkin olosuhteet huomioon ottaen valita tästä poikkeava turvajärjestelyluokka.

(e) Muu polttoaine, joka alun perin sisältämänsä halkeamiskelpoisen materiaalin perusteella luokitellaan ennen säteilytystä I tai II luokkaan, voidaan sijoittaa yhtä alempaan luokkaan, mikäli siitä lähtevästä säteilystä aiheutuu ilman suojausta metrin etäisyydellä annosnopeus, joka ylittää arvon 1 gray/h (100 rad/h).

LIITE 2

Yleissopimuksen 18 artiklan 4 kappaleen ja 17 artiklan 3 kappaleen mukainen Euroopan atomienergiayhteisön selitys

Seuraavat valtiot ovat tällä hetkellä Euroopan atomienergiayhteisön jäseniä: Belgian kuningaskunta, Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Irlanti, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkarin tasavalta, Maltan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Romania, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.

Yhteisö ilmoittaa, että ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä tehdyn yleissopimuksen 8–13 artiklaa sekä 14 artiklan 2 ja 3 kappaletta ei sovelleta siihen.

Lisäksi yhteisö ilmoittaa yleissopimuksen 17 artiklan 3 kappaleen nojalla, että koska ainoastaan valtiot voivat olla osapuolina Kansainväliseen tuomioistuimeen käsiteltäviksi saatetuissa asioissa, yhteisöä sitoo ainoastaan 17 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettu välimiesmenettely.

LIITE 3

VALTAKIRJA

Allekirjoittanut ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaava Euroopan komission jäsen ..... vahvistaa täten

Wienissä sijaitseviin kansainvälisiin järjestöihin

akkreditoidun Euroopan komission edustuston päällikön

.....

valtuudet tallettaa Euroopan atomienergiayhteisön puolesta ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä tehtyyn yleissopimukseen liittymistä koskeva asiakirja Kansainvälisen atomienergiajärjestön pääjohtajan huostaan.

Brysselissä